

عنوان مقاله:

طنزپردازان مشروطه خواه: معماران تاریخ ایران جدید

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 26، شماره 84 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

میرهادی حسینی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

در برخی مقاطع تاریخی، همه طبقات و صنوف جامعه، با همه تفاوت ها و اختلافات، به جریان واحدی تبدیل می شوند تا به غایتی متعالی دست یابند. این تجربه تاریخی را ملت ایران چندبار آزموده است: هم در انقلاب مشروطه 1285 و هم در انقلاب اسلامی 1357 در انقلاب مشروطه همه طبقات و اصناف جامعه یک هدف و غایت را، که برچیدن طومار استبداد و پیاده کردن حکومت قانون است، دنبال کردند و توفیق هم یافتند. در این انقلاب، ادبیات فارسی اعم شعر و نثر نیز ب ه خدمت انقلاب درآمد، از همین رو فن طنز را رسانه اصلی خود قرار داد. ادبیات این دوره چنان با سیاست درآمیخت که ادبای بزرگ را می توان معماران بزرگ تاریخ ایران به شمار آورد. در این جستار کوشیده ایم که همین دقیقه را واکاویم و اثبات کنیم.

کلمات کلیدی:

انقلاب مشروطه، طنز سیاسی، ایران، تاریخ، ادبیات.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833560>

